

Spørgsmaal angaaer, da har jeg allerede ved Sagens forrige Behandling udtalt, at der ikke i Lovgivningen er nogen Bestemmelse om, hvad der forstaaes ved Forbedringshuusarbejde eller hvori Forbedringshuusarbejde skal bestaae. I kongelige Resolutioner og Cancelli-Circularer omtales der vel en vis Art af Forbedringshuusarbejde, men det har altid været antaget ligetil den Dag idag, at der kunde skee Forandringer herti af Administrationen, og saadanne Forandringer foretages saavel i Forbedringshuset som i alle de andre Straffeanstalter. Den Domsældte har ikke noget bestemt Krav paa netop at blive anvendt til et vist bestemt Arbejde; han kan den ene Dag anvendes til eet Arbejde og den næste Dag til et andet; han kan den ene Dag arbejde paa en Arbejdsfal i Forening med Flere, og han kan den anden Dag ansættes til et Arbejde, hvor han er ganske alene. Det vil ogsaa let indsees, at vilde man indrømme, at den Domsældte havde et i Lovgivningen hjemlet Krav paa at blive hensat til et vist bestemt Arbejde, saa vilde man komme i den største Forlegenhed; og hvorledes vilde man, naar de Arbejder, der nu for Diebliffet finde Sted i Straffeanstalterne, ophøre, finde Anvendelse for Fangerne? Det er vel blevet sagt, at det Straffearbejde, som paatænkes indført i den nye Straffeanstalt, som skal tages i Brug, er et nyt Slags Straffearbejde, men det maa jeg benægte; det er Forbedringshuusarbejde, idet den Paagjældende henfattes til at arbejde i et Forbedringshuus. Det er vel sandt, at Forbedringshuusarbejdet der bliver udført paa en anden Maade, men noget nyt Arbejde er det ikke. Det foreskommer mig derfor klart, at de ældre Domme, naar denne Lov kommer ud, ikke kunne være til Hinder for, at den Paagjældende, i Genhold til Dommen, henfattes til det omhandlede Arbejde. Selv naar denne Lov kommer ud, vil Terminologien i Dommen blive den samme som hidtil, idet det nemlig vil komme til at hedde, at den og den dømmes til Forbedringshuus, og i Genhold altsaa til en Dom, der lyder accurat som de ældre Domme, vil den Paagjældende blive hensat i den nye Straffeanstalt. Nu vil jeg erkjende, at da Straffen i den nye Straffeanstalt er strengere, er, som

man siger, af en mere intensiv Charakter, vilde det være uretfærdigt, hvis man hensatte ham til at udholde Arbejdet i saa lang Tid, som han var inddømt paa; det vilde være uretfærdigt, fordi den Maade, hvorpaa Straffen skal udstaaes, er strengere end Forbedringshuusarbejdet, som det hidtil har været anvendt; men Arbejdet i den nye Straffeanstalt bliver dog Forbedringshuusarbejde. — Nu maa man imidlertid lægge Mærke til, at den Domsældte ikke henfattes til at udholde Straffen i den samme Tid, som den, hvorpaa Dommen lyder, idet der efter Bestemmelserne i § 2 vil skee en Afkortning i Straffetiden, og da det maa antages, at Loven ved at reducere Straffen har rammet det, der var retfærdigt, saa vil han altsaa, ved at henfattes til en strengere Straf, ikke komme til at udstaae nogen større Straf end den, hvortil han er dømt. Dertil kommer, at hvad enten man opstiller Afstræffelses-Theorien som Princip i Straffelovgivningen, eller man mener, at Straffelovene væsentligst skulle virke forbedrende, — hvad der dog vistnok kun er et underordnet Hensyn ved Straffelovens Afstræffelse, idet disse Love, efter min Opfattelse, meest skulle virke derved, at de afstræffe — jeg siger, hvilken af disse Theorier man end opstiller, har jeg dog ikke hørt nogen Indsigelse imod, at den Straf, som paatænkes indført ved denne Lov, er hensigtsmæssig, tvertimod have Alle med mig erkjendt, at det, at udstaae Straffen i Enkeltcelle, er det fortrinligste Straffesystem, som hidtil har været kjendt. Men naar man erkjender dette, hvorfor skal man da ikke bringe et saadant Straffesystem i Anvendelse paa de Fanger, som allerede ere dømte? Naturligvis ville de allerede dømte Fanger, som overføres i det nye Forbedringshuus, faae en Forkortelse i Straffetiden, og naar, som jeg før tillod mig at yttre, denne Reduction i Straffetiden opveier det Strængere i Straffemaaden, saa kan jeg ikke skjønne, at der er nogen Uretfærdighed deri. Iøvrigt forekommer det mig, at de allerede Forslagstillere ikke ere aldeles consequente; thi naar man først kommer til det Resultat, at det er uretfærdigt at anvende den nye Straffemaade paa de Forbedringshuusfanger, der nu